

Το κατά Βενιζέλου «Ανάθεμα»

Μια μελανή σελίδα της Εκκλησίας μας

Της Χριστιάννας Λούπα

(1-3-2009)

christiannaloupa.blogspot.com

«*Ημείς οι υπογεγραμμένοι Μητροπολίται, εντολήν ελάβομεν παρά χιλιάδων εφέδρων και πολιτών να αναγνώσωμεν βαρύτατον αφορισμόν κατά του ενόχου ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ Ελ. Βενιζέλου, του προδώσαντος το έθνος μας εις τους Αγγλογάλους του, ατίμως συνεννοηθέντος μετ' αυτών ίνα στείλωσι την προχθεσινήν νόταν είς την Ελλάδα, μόνον και μόνον δια να πικρανθεί ο λατρευτός μας Βασιλεύς και εκβιασθή όπως καλέση επί την αρχήν τον ΠΟΥΛΗΜΕΝΩΝ ΣΕΝΕΓΑΛΕΖΟΝ ΤΡΑΓΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, τον ηθικόν αυτουργόν της πυρπολήσεως του Τατοΐου , τον ηθικόν αυτουργόν των βασάνων ας υπέστησαν οι ανδραγαθήσαντες αξιωματικοί μας εις χείρας του ανάνδρου Σαράιγ.*

Κατ' αυτού όθεν του ΠΡΟΔΟΤΟΥ Βενιζέλου ανεγνώσαμεν αφορισμόν όπως ενσκήψωσι:

- Τα εξανθήματα του Ιώβ**
- Το κήτος του Ιωνά**
- Η λέπρα του Ιεχωβά**

- *Ο μαρασμός των νεκρών*
- *Το τρέμουλο των ψυχορραγούντων*
- *Οι κεραυνοί της κολάσεως*
- *Και αι κατάραι και τα αναθέματα των ανθρώπων.*

Τας ιδίας αράς [σ.σ. κατάρεις] θα αναγνώσωμεν και κατ' εκείνων οίτινες κατά τας προσεχείς εκλογάς θέλουσι δώσει λευκήν ψήφον προς τον ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΟΝ ΠΡΟΔΟΤΗΝ Βενιζέλον και θα παρακαλέσωμεν, συν τοις άλλοις όπως μαρανθώσιν αι χείρες, τυφλωθώσιν οι οφθαλμοί και κωφαθώσι τα ώτα.

Γένοιτο.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ»

Τι μπορεί άραγε να παρατηρήσει κανείς για όλα τα παραπάνω; Καλύτερα να σωπάσει γιατί τα λόγια θα είναι πολύ σκληρά και σε πολλούς δεν θα αρέσουν καθόλου.

Αυτές οι κατάρεις από πλευράς Ιεράς Συνόδου εκστομίστηκαν στις 12 Δεκεμβρίου 1916, μια εποχή που ο Εθνικός Διχασμός κόχλαζε και τα πάθη τύφλωναν. Αιτία, η διαφωνία των δύο μεγάλων ανδρών της εποχής, του Βενιζέλου και του βασιλιά Κωνσταντίνου. Ο μεν πρώτος πίστευε ότι η Ελλάδα έπρεπε να συμμετάσχει στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ, ενώ ο δεύτερος υποστήριζε την ουδετερότητα.

Η Ελλάδα έχει κοπεί στα δύο καθώς ο Βενιζέλος έχει καταφύγει στη Θεσσαλονίκη, επικεφαλής της «Εθνικής Άμυνας», ενώ ο βασιλιάς ηγείται του «Κράτους των Αθηνών» στην πρωτεύουσα.

Στο μεταξύ, οι Γαλλικές Δυνάμεις, υποστηρίζοντας το Βενιζέλο, έκαναν απόβαση στο Φάληρο, απαιτώντας να τους παραδοθεί πολεμικό υλικό και βομβαρδίζοντας πολλές περιοχές της Αθήνας, γεγονός που εξαγρίωσε τους αντιβενιζελικούς, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν πολλά βίαια επεισόδια και να χαθούν αρκετές ζωές.

Η Εκκλησία – διχασμένη κι αυτή, με τους Μητροπολίτες «Παλαιάς Ελλάδος», (οι περιοχές που είχαν απελευθερωθεί πριν τους Βαλκανικούς Πολέμους), υπό τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, υπέρ του Κωνσταντίνου και τους Μητροπολίτες «Νέων Χωρών» υπέρ του Βενιζέλου – δεν έμεινε αμέτοχη, παρά έριξε περισσότερο λάδι στη φωτιά, διοργανώνοντας αντιβενιζελικό συλλαλητήριο στις 12 Δεκεμβρίου 1916.

Εκεί όπου σήμερα βρίσκεται το άγαλμα της Αθηνάς, στο Πεδίο του Άρεως, ο κάθε διαδηλωτής έριχνε μια πέτρα και επαναλάμβανε την κατάρα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, Θεόκλητου: *«Κατά Ελευθερίου Βενιζέλου, φυλακίσαντος αρχιερείς και επιβουλευθέντος την βασιλείαν και την πατρίδα, ανάθεμα έστω»!*

Καιροί δύσκολοι για τη χώρα μας, που αναμφίβολα βίωνε καθεστώς εμφύλιας σύρραξης και που για μια ακόμα φορά οι Σύμμαχοι διαδραματίζουν πρωτεύοντα ρόλο εξαναγκάζοντας τον Κωνσταντίνο σε παραίτηση.

Στις 13 Ιουνίου 1917, ο Βενιζέλος αφού επιστρέφει νικητής στην Αθήνα – υπό την προστασία των Γάλλων - σχηματίζει κυβέρνηση και αρχίζει εκκαθάριση στην Εκκλησία και τη Δημόσια Διοίκηση. Με νόμο ήρε την ισοβιότητα των δικαστών και των δημοσίων υπαλλήλων. 570 δικαστικοί και 6.500 δημόσιοι υπάλληλοι απολύθηκαν, ενώ αποστρατεύθηκε το 40% των μονίμων αξιωματικών του Στρατού.

Ο Εθνικός Διχασμός έμελλε να ταλανίσει τη χώρα μας για πάρα πολλά χρόνια ακόμα, να φέρει ένα μεγάλο μέρος των ευθυνών της Μικρασιατικής Καταστροφής, του Εμφυλίου Πολέμου, ακόμα και της δικτατορίας των συνταγματαρχών και να προεκτείνει τις ολέθριες συνέπειές του ακόμα και στις μέρες μας.